

Норвежский язык с Кнудом Гамсуном

Knut Hamsun

Ран¹

Книгу адаптировал Алексей Медведев

Метод чтения Ильи Франка

I

I de siste dager (в последние дни) har jeg tænkt og tænkt (я думал и думал = я все думаю и думаю) på Nordlandssommerens evige dag (о бесконечном: «вечном» дне нурланнского лета; *Nordland* — фюльке Нурланн: «северная земля»; *nord -et* — север + *land -et* — страна; *sommer -meren* — лето). Jeg sitter her (я сижу здесь) og tænker på den (и думаю о нем = о дне) og på en hytte som jeg bodde i (и о домике, в котором я жил) og på skogen bak hytten (и о лесе за домиком; *hytte -n* — хижина, изба) og jeg gir mig til å skrive noget ned (и я отдаюсь /данному занятию/ = принимаюсь записывать кое-что) for å forkorte tiden (чтобы скоротать время) og for min fornøielses skyld (и для собственного удовольствия; «моего удовольствия ради»); *fornøielse -n* — удовольствие).

I de siste dager har jeg tænkt og tænkt på Nordlandssommerens evige dag. Jeg sitter her og tænker på den og på en hytte som jeg bodde i og på skogen bak hytten og jeg gir mig til å skrive noget ned for å forkorte tiden og for min fornøielses skyld.

¹ В норвежском тексте книги в основном сохранена старая орфография, как это принято в современных академических изданиях произведений Гамсуна. Это не мешает «войти» в чтение норвежской литературы тем, кто учит язык, и, кроме того, позволит приобщиться к текстам датско-норвежской классики.

Tiden er meget lang (время идет медленно), jeg får den ikke til å gå så hastig som jeg vil (я не могу заставить его идти так быстро, как я хочу; *få* — *получать; заставлять*) skjønt jeg ikke sørger over noget og skjønt jeg lever det lystigste liv (хотя я не горюю ни о чем и живу самой веселой жизнью; *skønt²/skjønt* — *хотя, даже если; несмотря на то, что...*). Jeg er vel tilfreds med alt og mine tredivе år er ingen alder (я вполне доволен всем и мои тридцать лет — никакой не возраст = совсем немного).

Tiden er meget lang, jeg får den ikke til å gå så hastig som jeg vil skjønt jeg ikke sørger over noget og skjønt jeg lever det lystigste liv. Jeg er vel tilfreds med alt og mine tredivе år er ingen alder.

For nogen dager siden (несколько дней назад) fik jeg tilsendt et par fuglefjær langsveis fra (получил я /присланными/ пару птичьих перьев издалека), fra et menneske som ikke skyldte mig dem (от человека, который не должен был мне их /присылать/; *skylde* — *задолжать, быть должным*), men to grønne fjær i et kronet ark postpapir forseget (но два зеленых пера в гербовой: «с коронами» почтовой бумаге; *ark -et* — *лист /бумаги/*) med oblat (запечатанной облаткой). Det fornøiet mig også å se to så djævelsk grønne fuglefjær (мне также доставляло удовольствие видеть два настолько: «чертовски» зеленых пера). Og ellers (а в остальном; *ellers* — *иначе, в противном случае; вообще же, а в общем*) har jeg ingen anden plage (нет у меня никакого другого беспокойства = ничто меня не мучит) end nu og da (разве что время от времени) litt gigt i min venstre fot (немного болит левая нога; *gigt -en* — *ревматизм; подагра*) efter et gammelt skudsår som nu for laenge siden er lægt (после старой /огнестрельной/ раны, которая уже давно с тех пор залечена; *nu* — *сейчас; siden* — *с тех пор*).

² датский вариант написания.

For nogen dager siden fik jeg tilsendt et par fuglefjær langsveis fra, fra et menneske som ikke skyldte mig dem, men to grønne fjær i et kronet ark postpapir forseget med oblat. Det fornøiet mig også å se to så djævelsk grønne fuglefjær. Og ellers har jeg ingen anden plage end nu og da litt gigt i min venstre fot efter et gammelt skudsår som nu for laenge siden er lægt.

Jeg husker at for to år siden gik tiden meget hurtig (я помню, что два года назад время шло намного быстрее), uten sammenligning (без сомнения: «без сравнения») meget hurtigere end nu (намного быстрее, чем сейчас), det var forbi med en sommer inden jeg visste av det (/мимо/ пролетало лето: «было мимо с летом», а я и не замечал: «не знал» этого; *forbi* — мимо, стороной; *vite* — знать, *visste* — знал). Det var for to år siden, i 1855 (это было два года назад, в 1855), jeg vil skrive om det for min fornøielses skyld (я хочу написать об этом ради собственного: «моего» удовольствия), det hændte mig noget eller jeg drømte det (/может быть/ это случилось со мной, а может: «или» мне приснилось /это/).

Jeg husker at for to år siden gik tiden meget hurtig, uten sammenligning meget hurtigere end nu, det var forbi med en sommer inden jeg visste av det. Det var for to år siden, i 1855, jeg vil skrive om det for min fornøielses skyld, det hændte mig noget eller jeg drømte det.

Nu har jeg glemte mange ting (теперь я забыл многие вещи) som hører disse oplevelser til (которые связаны с теми событиями; *høre til* — относиться, принадлежать), fordi jeg næsten ikke har tænkt på dem siden (потому что я почти не думал о них с тех пор); men jeg husker at nætterne var meget lyse (но я помню, что ночи были очень светлыми). Mange ting forekom mig også så fordreiede (многие вещи казались мне такими непонятными: «запутанными»), året hadde tolv måneder (/хотя/ в году было /все те же/ двенадцать месяцев), men nat blev dag og aldrig var det en stjerne å se på himlen (но ночь

превращалась: «становилась» в день и никогда не было ни единой звездочки /увидеть/ на небе).

Nu har jeg glemt mange ting som hører disse opplevelser til fordi jeg næsten ikke har tenkt på dem siden; men jeg husker at nätterne var meget lyse. Mange ting forekom mig også så fordreiede, året hadde tolv måneder, men nat blev dag og aldrig var det en stjerne å se på himlen.

Og de folk jeg møtte var særegne (и люди, которых я встречал /там/, были особенные) og av en anden natur end folk jeg kjendte fra før (не такой: «иной» породы, чем те, которых я знал раньше: «от раньше = от более раннего времени»); nu og da var en nat nok (порой было достаточно одной ночи) til å få dem til å springe ut fra barn av (чтобы они превратились: «распустились» из детей) i al deres herlighet, modne og fuldt voksne (в прекрасных: «во всей своей красе» зрелых и полностью взрослых /людей/). Det var ingen troldom heri (не было никакого колдовства в этом; *heri* — в этом), men jeg hadde ikke opplevet det før (но я никогда не видел такого раньше; *opleve* — испытывать, переживать). O nei (о нет).

Og de folk jeg møtte var særegne og av en anden natur end folk jeg kjendte fra før; nu og da var en nat nok til å få dem til å springe ut fra barn av i al deres herlighet, modne og fuldt voksne. Det var ingen troldom heri, men jeg hadde ikke opplevet det før. O nei.

I et stort, hvitmalet hjem nede ved sjøen (в большом, белом доме /внизу/ у моря; *hvitmalet* — *hvit* белый + *male* — красить — покрашенный белой краской) traf jeg et menneske som for en kort tid sysselsatte mine tanker (встретил я человека, который на короткое время овладел моими мыслями; *sysselsette* — дать работу, занять). Jeg husker hende ikke mere til stadighet (я не вспоминаю ее больше /постоянно/; *til stadighet* — постоянно, непрерывно: «к

*постоянству»; stadig — постоянный, устойчивый), ikke nu (уже нет: «не теперь»)), nei jeg har ganske glemt hende (нет, я совсем забыл ее); men jeg tænker derimot på alt det andet (но я думаю, напротив, обо всем другом = остальном), på sjøfuglenes skrik (о крике морских птиц; *sjøfugl: sjø -en — море + fugl -en — птица*), på min jagt i skogene (о моей охоте в лесу: «в лесах»), mine nætter, alle sommerens varme timer (/о/ моих ночах, /обо/ всех летних жарких часах).*

I et stort, hvitmalet hjem nede ved sjøen traf jeg et menneske som for en kort tid sysselsatte mine tanker. Jeg husker hende ikke mere til stadighet, ikke nu, nei jeg har ganske glemt hende; men jeg tænker derimot på alt det andet, på sjøfuglenes skrik, på min jagt i skogene, mine nætter, alle sommerens varme timer.

Det var forresten endog ved et rent tilfælde (это была к тому же /еще/ чистая случайность) at jeg lærte å kjende hende (что я познакомился с ней; *lære å kjende — познакомиться с кем-либо, узнать кого-либо*) og uten dette tilfælde (а без этой случайности) vilde hun ikke ha været i mine tanker en dag (ее не было бы в моих мыслях ни дня = я бы не думал о ней ни дня).

Det var forresten endog ved et rent tilfælde at jeg lærte å kjende hende og uten dette tilfælde vilde hun ikke ha været i mine tanker en dag.

Fra min hytte (из моего домика) kunde jeg se et virvar av øer og holmer og skjær (мог я видеть хаос островов и островков, и скал; *virvar -et — хаос, беспорядок, неразбериха; holme — небольшой островок /каменистый и лишенный растительности/*), litt av sjøen (кусочек: «немного» моря), nogen blånende fjældtinder (несколько голубых горных вершин; *blå — голубой, blånende — голубеющий*), og bak hytten lå skogen (а позади дома лежал = был

расположен лес), en uhyre skog (бескрайний: «огромный» лес; *uhyre -t* — чудовище; *uhyre* — огромный).

Fra min hytte kunde jeg se et virvar av øer og holmer og skjær, litt av sjøen, nogen blånende fjældtinder, og bak hytten lå skogen, en uhyre skog.

Jeg blev fuld av glæde og tak ved duften av røtter og løv (я радовался: «был полон радости» запаху корней и листьев), av den fete os av furuen (густому: «жирному» запаху сосновой смолы; *os -en* — чад, дым), som minder om lukten av marv (который напоминает запах мякоти; *marv -en = marg* — /бот./ сердцевина, стержень, ядро /ореха/); først i skogen kom alt indeni mig i stilhet (только в лесу все внутри меня успокаивалось: «приходило в состояние покоя»; *først* — первый, сначала; *liшь, не ранее; komme i stilhet* — успокаиваться, затихать: «приходить в покой, тишину»), min sjæl blev egal og fuld av magt (моя душа становилась спокойной: «ровной» и полной сил; *magt -en* — мощь, сила).

Jeg blev fuld av glæde og tak ved duften av røtter og løv, av den fete os av furuen, som minder om lukten av marv; først i skogen kom alt indeni mig i stilhet, min sjæl blev egal og fuld av magt.

Jeg gik dag efter dag i åserne med Æsop ved min side (я ходил в горы с Эзопом вместе; *ved side* — рядом: «возле бока», *side -n* — сторона; *ås -en* — гребень горы) og jeg ønsket intet heller (и я не хотел ничего другого; *heller ikke, ikke heller* — также не, тоже не) end å få vedbli å gå der dag efter dag (только: «чем» продолжать ходить там день за днем), skjønt det endnu lå sne (хотя /там/ еще лежал снег; *ligge* — лежать) og bløt sørpe over den halve mark (и мягкая слякоть местами: «на половине земли»; *mark -en* — местность; земля, грунт). Min eneste kamerat var Æsop (моим единственным товарищем был Эзоп); nu har jeg Cora (теперь есть у меня Кора; *ha* — иметь), men dengang

hadde jeg Æsop (а тогда у меня был /только/ Эзоп), min hund som jeg senere skjød (моя собака, которую я позже застрелил; *skyte* — *стрелять*, *выстрелить*).

Jeg gikk dag etter dag i åserne med Æsop ved min side og jeg ønsket intet heller end å få vedbli å gå der dag etter dag, skjønt det endnu lå sne og bløt sørpe over den halve mark. Min eneste kamerat var Æsop; nu har jeg Cora, men dengang hadde jeg Æsop, min hund som jeg senere skjød.

Ofte om aftenen (часто вечером) når jeg kom hjem igjen til hytten etter min jagt (когда я шел домой = *подходил к домику* после /моей/ охоты) kunde min lune hjemmefølelse gjennomrisle mig fra øverst til nederst (могло /мое/ теплое чувство дома пробираться: «протекало» меня с верху до низу; *lun* — *теплый*, *уютный*; *gjennomrisle*: *gjennem* — *сквозь*+ *risle* — *струиться*, *течь*) ja bringe mit indre i kjære rystninger (/да/ заставляло /все/ внутри меня радостно дрожать: «приводило мою душу в милые содрогания»); *bringe* — *приносить*, *приводить*, *kjære* — *дорогой*, *желанный*), og jeg gikk og pratet med Æsop (и я шел и разговаривал с Эзопом) om hvor godt vi hadde det (о том, как хорошо мы жили; *ha det godt* — *хорошо поживать*: «иметь это хорошо»).

Ofte om aftenen når jeg kom hjem igjen til hytten etter min jagt kunde min lune hjemmefølelse gjennomrisle mig fra øverst til nederst, ja bringe mit indre i kjære rystninger, og jeg gikk og pratet med Æsop om hvor godt vi hadde det.

Så, nu gjør vi ild op (ну, теперь мы разведем огонь) og steker os en fugl her på graven, sa jeg (и поджарим /нам/ птицу на очаге, сказал я; *gruve -n* — *шахта*; *ямка*), hvad mener du om det (что ты думаешь об этом; *мене* — *думать*, *полагать*)? Og når alt det var gjort (а когда все это было готово: «сделано») og vi begge hadde spist (и мы /оба/ поели) krøp Æsop bort til sin plass bak graven (Эзоп забирался на свое место за очагом; *krøpe* — *ползать*) mens jeg tændte

pipen (в то время как я зажигал трубку; *mens* — в то время как; *пока*) og la mig bort på briksen for en stund (и ложился на топчан /на немного/; *legge seg* — *ложиться*) og lyttet til det døde sus i skogen (и прислушивался к глухому: «мертвому» шороху в лесу).

Så, nu gjør vi ild op og steker os en fugl her på gruven, sa jeg, hvad mener du om det? Og når alt det var gjort og vi begge hadde spist krøp Æsop bort til sin plass bak gruven mens jeg tændte pipen og la mig bort på briksen for en stund og lyttet til det døde sus i skogen.

Det var en svak drot i luften (было легкое дыхание: «тяга» воздуха = слегка дуло), vinden bar ned mot hytten (ветер дул в направлении дома; *bære* — *нести*; *ned* — *вниз*) og jeg kunde tydelig høre årfuglens hutren langt bak i åsen (и я мог отчетливо слышать, как токуют тетерева далеко /позади/ на горе; *hutre* — *дрожать, трястись от холода*). Ellers var alt stille (а в остальном было все спокойно).

Det var en svak drot i luften, vinden bar ned mot hytten og jeg kunde tydelig høre årfuglens hutren langt bak i åsen. Ellers var alt stille.

Og mangen gang (и много раз) sovnet jeg ind der jeg lå (засыпал я там, где лежал), i fulde klær (во всей: «полной» одежде), rund (прямо так; *rund* — *круглый, вокруг*), som jeg stod og gikk (как я стоял или шел = прямо как был), og vaknet ikke igjen (и не просыпался /снова/) før sjøfuglene var begyndt å skrike (до тех пор, пока морские птицы не начинали кричать).

Og mangen gang sovnet jeg ind der jeg lå, i fulde klær, rund, som jeg stod og gikk, og vaknet ikke igjen før sjøfuglene var begyndt å skrike.

Når jeg da så ut av vinduet (когда я выглянул в окно: «посмотрел из окна») kunde jeg skimte handelsstedets store hvite bygninger (я смог различить большие белые здания торговой площади: «торгового места»; *handel -en — торговля; sted -et — место*), Sirilunds brygger (пристани Сирилунна), kramboden hvor jeg kjøpte mit brød (лавку, где я покупал /мой/ хлеб), og jeg blev liggende en stund (и я /так и/ лежал некоторое время: «оставался лежащим») forundret over (удивляясь /тому/) at jeg befandt mig her (что я находился здесь; *befinde sig — находится*) i en hytte i Nordland (в домике в Нурланне), i kanten av en skog (на окраине леса).

Når jeg da så ut av vinduet kunde jeg skimte handelsstedets store hvite bygninger, Sirilunds brygger, kramboden hvor jeg kjøpte mit brød, og jeg blev liggende en stund forundret over at jeg befandt mig her i en hytte i Nordland, i kanten av en skog.

Så rystet Æsop sin lange smale krop (потом Эзоп вытягивал свое длинное худое тело) borte ved graven (/там/ у очага; *ryste — тряссти, мотать*), det klirret i dens halsbånd (звенел его ошейник: «звенело в его ошейнике»), den gapte og logret (он зевал и вилял хвостом), og jeg sprang op efter disse tre, fire timers søvn (я вскакивал после этих трех-четырех часового сна; *time -n — час*), uthvilet og fuld av glæde over alt, alt (отдохнувший и радующийся: «полный радости» всему: «обо всем, всем»).

Således gik mangel nat (так проходило много ночей).

Så rystet Æsop sin lange smale krop borte ved graven, det klirret i dens halsbånd, den gapte og logret, og jeg sprang op efter disse tre, fire timers søvn, uthvilet og fuld av glæde over alt, alt.

Således gik mangel nat.

II

Det kan regne og storme (может идти дождь и дуть сильный ветер = бывает дождь и буря; *storme* — *бушевать /о буре/, свирепствовать*), det er ikke derpå det kommer an (не в этом дело/не это важно: «не на это оно приходит»); *ankomme* — *прибывать, приезжать*), ofte kan en liten glæde bemægtige sig en (часто беспричинная: «небольшая» радость овладевает человеком/овладевает тобой; *bemægtige sig* — *завладеть*; *magt -en* — *мощь, сила; власть*) på en regnveirsdag (в такую дождливую погоду: «в дождливой погоды день»; *et regn* — *дождь*; *et veir* — *погода*) og få en til å gå avsides (и заставляет его/тебя отвлекаться от всего: «идти в сторону»; *avsides* — *в стороне, удаленно*; *gå avsides* — *отойти в сторону, удалиться*) med sin lykke (в своей радости; *lykke -n* — *счастье*).

Det kan regne og storme, det er ikke derpå det kommer an, ofte kan en liten glæde bemægtige sig en på en regnveirsdag og få en til å gå avsides med sin lykke.

Man stiller sig da op (человек /тогда/ встает; *stille* — *ставить*) og gir sig til å se ret frem (начинает смотреть прямо вперед; *gi sig til* — *начинать*), nu og da ler man tyst (иногда он смеется тихо) og ser sig omkring (и осматривается вокруг). Hvad tænker man på (о чем думает он)? En klar rute i et vindu (о чистом оконном стекле; *rute -n* — *квадрат, квадратное поле /на чем-л./; оконное стекло /в форме прямоугольника/; vindu -et* — *окно*), en solstråle i ruten (о солнечном луче в оконном стекле), en utsigt til en liten bæk (о виде на маленький ручей) og kanskje til en blå rift på himlen (или, может, о голубой прорехе в облаках: «небе»). Det behøver ikke å være mer (нет необходимости в /чем-то/ большем = а больше ничего и не нужно; *behøve* — *нуждаться /в чем-л./*).

Man stiller sig da op og gir sig til å se ret frem, nu og da ler man tyst og ser sig omkring. Hvad tænker man på? En klar rute i et vindu, en solstråle i ruten, en utsigt til en liten bæk og kanskje til en blå rift på himlen. Det behøver ikke å være mere.

Til andre tider (а в другие времена = в другой раз) kan selv usædvanlige oplevelser (могут даже необычные события) ikke formå (не быть в состоянии; *formå* — мочь, быть в состоянии) å rykke en (вывести человека; *rykke* — дергать; толкать) ut av en jævn og fattig stemning (из тихого: «ровного» и угнетенного: «бедного» состояния духа/настроения); midt i en ballsal kan man sitte sikker (и в бальном зале можно сидеть уныло: «надежно/уверенно»; *midt* — в середине, посередине), likegyldig og upåvirket (безразлично и непричастно). For det (ибо это = потому что) er ens eget indre som er (наше собственное внутреннее состояние, которое является; *indre -t* — внутренняя часть, внутренность) sorgens eller glædens kilde (бед и радостей источником = источником наших бед и радостей).

Til andre tider kan selv usædvanlige oplevelser ikke formå å rykke en ut av en jævn og fattig stemning; midt i en ballsal kan man sitte sikker, likegyldig og upåvirket. For det er ens eget indre som er sorgens eller glædens kilde.

Jeg husker en bestemt dag (я помню один определенный день). Jeg var kommet ned til kysten (я спустился: «пришел вниз» к берегу). Regnet overrasket mig (дождь застал меня врасплох; *overraske* — застать/захватить врасплох) og jeg gikk ind i et åpent båtnaust (и я вошел в открытый лодочный сарай; *båtnaust -et* — сарай/навес для хранения лодок) og satte mig sålänge (и сидел там все некоторое время). Jeg nynnnet litt (я напевал немного; *nynne* — жуужжать, мурлыкать), men uten glæde og uten lyst (но без /особой/ радости и /без/

желания), bare for å fordrive tiden (просто чтобы скоротать время; *fordrive* — изгонять, прогонять; *kortat*, *provdre* /время/).

Jeg husker en bestemt dag. Jeg var kommet ned til kysten. Regnet overrasket mig og jeg gik ind i et åpent båtnaust og satte mig sålænge. Jeg nynnet litt, men uten glæde og uten lyst, bare for å fordrive tiden.

Æsop var med (Эзоп был с/о мной/), den satte sig til å lytte (он сел, чтобы прислушаться = он сел и прислушался), jeg holder inde med å nynne (я перестал напевать; *holde inde* — перестать, остановиться: «задержать внутри») og lytter også (и слушаю тоже), stemmer høres utenfor (голоса слышатся снаружи), folk nærmer sig (люди приближаются). Et tilfælde, et meget naturlig tilfælde (случай, самый обыкновенный случай; *meget* — весьма, очень)! Et selskap på to herrer og en pike (общество из двух мужчин и одной девушки) kom over hals og hode ind til mig (влетели ко мне; *over hals og hode* — в большой спешке, очень быстро: «через шею и голову»; *ind* — внутрь). De ropte leende til hverandre (они кричали, смеясь, друг другу):

Æsop var med, den satte sig til å lytte, jeg holder inde med å nynne og lytter også, stemmer høres utenfor, folk nærmer sig. Et tilfælde, et meget naturlig tilfælde! Et selskap på to herrer og en pike kom over hals og hode ind til mig. De ropte leende til hverandre:

Hurtig (скорей; *hurtig* — быстрый, скорый, поспешный)! Her kan vi være i skjul sålænge (здесь можем мы спрятаться пока /дождь/; *skjul -et* — укрытие, убежище)!

Jeg reiste mig (я поднялся).

Den ene herre hadde et hvitt, ustivet skjortebryst (на одном из мужчин была белая, накрахмаленная манишка), som nu atrå kjøpet (которая теперь, в придачу; *kjøp -et* — покупка; *gi/få på kjøpet* — дать/получить в придачу) var

blitt opbløtt av regnet (была намочена дождем) og hang i poser (и висела мешками = пузырилась); i dette våte skjortebryst (и в этой мокрой манишке) sat en diamantspænde (торчала: «сидела» бриллиантовая булавка). Han hadde på benene lange, spidse sko (он имел на ногах = на ногах у него были длинные, остроносые туфли) som så noget sprademæssige ut (которые выглядели довольно щегольски; *sprade* — представлять в выгодном свете, похваляться).

Hurtig! Her kan vi være i skjul så længe!

Jeg reiste mig.

Den ene herre hadde et hvitt, ustivet skjortebryst, som nu atpå kjøpet var blitt opbløtt av regnet og hang i poser; i dette våte skjortebryst sat en diamantspænde. Han hadde på benene lange, spidse sko som så noget sprademæssige ut.

Jeg hilste til manden (я поприветствовал мужчину), det var hr. Mack (это был господин Мак), handelsmanden (торговец), jeg kjendte ham igjen (я узнал его; *kjende igjen* — узнавать: «знать снова») fra kramboden hvor jeg hadde kjøpt brød (по мелочной лавке, где я покупал хлеб; *kram -met* — хлам, старье; *мелочной товар*). Han hadde endog inviteret mig ind i familien engang (он еще приглашал меня к себе: «в семью» однажды) uten at jeg hadde været der endnu (но я не был там еще = но я так и не пришел: «без того, что я побывал там еще»).

Jeg hilste til manden, det var hr. Mack, handelsmanden, jeg kjendte ham igjen fra kramboden hvor jeg hadde kjøpt brød. Han hadde endog inviteret mig ind i familien engang uten at jeg hadde været der endnu.

Ah, kjends folk (а, знакомые /люди/)! sa han da han fik se mig (сказал он, когда увидел меня; *få se* — взглянуть, увидеть: «получить видеть»). Vi var på veien

ut til møllen (мы были на пути к мельнице), så måtte vi vende om (но: «итак» должны были вернуться: «повернуть кругом»). Maken til veir, hvad (ну и погода; *taken* — *подобный*)? Men når kommer De så til Sirilund (но когда вы придете в Сирилунн), hr. løytnant (господин лейтенант)? Han forestilte den lille sortskjæggede herre (он представил маленького, с черной бородкой, господина), som fulgte med (который следовал с ним = был с ним), en doktor som bodde ved annekskirken (доктора, который жил у часовни; *anneks -et* — *пристройка*; *kirke -n* — *церковь*; *annekskirke* — *часовня, построенная для верующих, живущих вдали от приходской церкви*).

Ah, kjends folk! sa han da han fik se mig. Vi var på veien ut til møllen, så måtte vi vende om. Maken til veir, hvad? Men når kommer De så til Sirilund, hr. løytnant? Han forestilte den lille sortskjæggede herre, som fulgte med, en doktor som bodde ved annekskirken.

Piken løftet sløret såvidt op på næsen (девушка подняла вуаль до носа: «настолько высоко, как нос») og gav sig til å snakke dæmpet med Æsop (и начала разговаривать тихо с Эзопом; *dæmpe* — *приглушать, уменьшать*). Jeg la mærke til hendes jakke (я обратил внимание на ее кофту; *legge mærke til* — *заметить, обратить внимание на*), av foret og knaphullerne (по подкладке и петлям; *knaphul -et* — *прорезная петля для пуговицы*; *петлица /на отвороте/*; *knapp -en* — *пуговица* + *hul -et* — *дырка*) kunde jeg se at den var opfarvet (смог я разглядеть, что она была перекрашена). Hr. Mack præsenterte også hende (господин Мак представил также и ее), hun var hans datter og het Edvarda (она была его дочерью и звалась Эдварда = и ее звали Эдварда).

Edvarda gav mig et blik gjennom sløret (Эдварда бросила на меня: «дала мне» взгляд сквозь вуаль), så hvasket hun videre med hunden (потом шепталась дальше с собакой) og læste på dens halsbånd (и прочитала /надпись/ на /собачьем/ ошейнике):

Piken løftet sløret såvidt op på næsen og gav sig til å snakke dæmpet med Æsop. Jeg la merke til hendes jakke, av foret og knaphullerne kunde jeg se at den var opfarvet. Hr. Mack presenterte også hende, hun var hans datter og het Edvarda.

Edvarda gav mig et blik gjennom sløret, så hvisket hun videre med hunden og læste på dens halsbånd:

Jaså, du heter Æsop du... (вот как, тебя зовут Эзоп) Doktor, hvem var Æsop (доктор, кто /такой/ был Эзоп)? Det eneste jeg husker er (единственное, /что/ я помню) at han forfattet fabler (что он писал басни; *forfatte* — *писать, сочинять*). Var han ikke frygier (он был не фригиец /ли/)? Nei jeg vet ikke (нет, я не знаю).

Et barn, en skolepike (ребенок, школьница). Jeg så på hende (я посмотрел на нее), hun var høi (она была высокая), men uten former (но без форм = не развившаяся), omkring femten, seksten år (примерно пятнадцати, шестнадцати лет; *omkring* — *вокруг, около*), med lange, mørke hænder uten hansker (с длинными, темными руками без перчаток). Hun hadde kanskje i denne eftermiddag (она, может быть, в этот день) slått op i et leksikon (отыскала в лексиконе; *slå op i* — *отыскивать в словаре, справочнике: «открывать в»*) om Æsop for å ha det på rede hånd (/что-либо/ о Эзопе, чтобы блеснуть при случае: «чтобы иметь это на готовой руке = чтобы это было под рукой»; *rede* — *готовый*).

Jaså, du heter Æsop du... Doktor, hvem var Æsop? Det eneste jeg husker er at han forfattet fabler. Var han ikke frygier? Nei jeg vet ikke.

Et barn, en skolepike. Jeg så på hende, hun var høi, men uten former, omkring femten, seksten år, med lange, mørke hænder uten hansker. Hun hadde kanskje i denne eftermiddag slått op i et leksikon om Æsop for å ha det på rede hånd.

Hr. Mack spurte mig ut om min jagt (господин Мак расспрашивал меня о моей охоте). Hvad skjød jeg mest (чего настрелял я больше)? Jeg kunde nårsomhelst (я мог бы в любое время) få en av hans båter til min rådighet (получить одну из его лодок в мое распоряжение), jeg behøvet bare å si til (мне нужно было только сказать об этом). Doktoren sa ikke et ord (доктор не сказал ни /одного/ слова). Da selskapet gik (когда общество ушло), blev jeg opmærksom på (я заметил: «стал я внимателен») at doktoren haltet noget og brukte stok (что доктор хромал немного и пользовался тростью; *stok -en* — палка, трость).

Hr. Mack spurte mig ut om min jagt. Hvad skjød jeg mest? Jeg kunde nårsomhelst få en av hans båter til min rådighet, jeg behøvet bare å si til. Doktoren sa ikke et ord. Da selskapet gik, blev jeg opmærksom på at doktoren haltet noget og brukte stok.

Jeg vandret hjem (я брел домой) i samme tomme stemning (с тем же пустым = безразличным настроением) som før (как раньше) og nynnende av likegyldighet (и напевая от безразличия). Dette møte i båtnaustet (эта встреча в лодочном сарае) gjorde hverken fra eller til på mit sind (не добавила и не отняла /моего/ настроения: «не сделала ни от, ни к...»); *hverken... eller* — ни... ни; *fra* — от; *til* — к; *sind -et* — разум, сознание; *настроение, состояние духа*); hvad jeg husket bedst av det hele (что я запомнил лучше всего из этого всего; *hele* — все, целое) var hr. Macks gjennomvåte skjortebryst (/так это/ была промокшая манишка господина Мака) hvori det sat en diamantspænde (в которой сидела бриллиантовая булавка), våt den også og uten større glans (мокрая /она/ тоже и без особого: «большого» блеска).

Jeg vandret hjem i samme tomme stemning som før og nynnende av likegyldighet. Dette møte i båtnaustet gjorde hverken fra eller til på mit sind; hvad jeg husket bedst av det hele var hr. Macks gjennomvåte skjortebryst hvori det sat en diamantspænde, våt den også og uten større glans.

Здесь только небольшой фрагмент книги.

Полностью книгу вы можете приобрести на сайте www.franklang.ru в соответствующем языковом разделе (норвежский язык), в подразделе «Тексты на норвежском языке, адаптированные по методу чтения Ильи Франка»